

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štěpánika na neverejnom zasadnutí konanom 28. mája 2013 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenému **M. G.** pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spore o príslušnosť podľa § 22 ods. 1 Tr. por., takto

r o z h o d o l :

Príslušným súdom na rozhodnutie o žiadosti odsúdeného M. G. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je **Okresný súd Trenčín.**

O d ô v o d n e n i e

Obvinený M. G. podal dňa 21. marca 2013 na Okresný súd Trenčín žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín dňa 5. decembra 2012, sp. zn. 1 T 74/2012, v trvaní jeden rok so zaradením na výkon trestu do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd Trenčín uznesením z 3. apríla 2013, 8 Pp 37/2013, podľa § 407 ods. 2 Tr. por. per analogiam postúpil návrh odsúdeného M. G. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na rozhodnutie Okresnému súdu Prešov, argumentujúc tým, že odsúdený vykonával trest v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov, teda v obvode Okresného súdu Prešov, poukazujúc na ustanovenie § 407 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého u osôb, ktoré súd vo výkone trestu odňatia slobody, robí rozhodnutie súvisiace s výkonom tohto trestu súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva.

Okresný súd Prešov uznesením z 15. apríla 2013, 3 Pp 21/2013, podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Tr. por. per analogiam vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť v konaní

o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody M. G. a predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie sporu o príslušnosť podľa § 22 ods. 1 Tr. por. Rozhodnutie odôvodnil tým, že zo znenia ustanovenia § 407 ods. 2 Tr. por. explicitne vyplýva, že rozhodnutia súvisiace s výkonom trestu odňatia slobody u osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody, robí súd, v ktorého obvode sa takýto trest odňatia slobody vykonáva. Odsúdený M. G. však v súčasnosti nie je vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého dôvodu je o jeho žiadosti o podmienčné prepustenie, podanej tzv. zo slobody, príslušný konať ten súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni (§ 406 ods. 2 Tr. por.). Tým súdom je Okresný súd Trenčín, ktorý právoplatným rozsudkom zo dňa 5. decembra 2012, sp. zn. 1 T 74/2012, uložil M. G. trest odňatia slobody v trvaní jeden rok v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom i keď ide o súhrnný trest, nič to nemení na skutočnosti, že M. G. nie je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v obvode Okresného súdu Prešov, z ktorého dôvodu nemôže byť ani založená jeho miestna príslušnosť v zmysle ustanovenia § 407 ods. 2 Tr. por.

Spory o príslušnosť medzi súdmi rozhoduje súd im najbližšie spoločne nadriadený (§ 22 ods. 1 Tr. por.), ktorým v spore medzi Okresným súdom Trenčín a Okresným súdom Prešov je Najvyšší súd Slovenskej republiky, keďže uvedené okresné súdy spadajú pod sídlo dvoch krajských súdov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodujúc o predmetnom spore o príslušnosť vychádzajúc z predloženého spisového materiálu na neverejnom zasadnutí rozhodol, že miestne príslušným na konanie a rozhodnutie o žiadosti obvineného M. G. o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 5. decembra 2012, sp. zn. 1 T 74/2012, je Okresný súd Trenčín.

Príslušnosť súdov vo vykonávacom konaní vo vzťahu k výkonu trestu odňatia slobody upravujú dve ustanovenia. Všeobecným je ustanovenie § 406 ods. 2 Tr. por. – rozhodnutia súvisiace s výkonom trestov a ochranných opatrení robí, ak nie je ďalej ustanovené inak, súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni. Špeciálnym ustanovením k nemu je § 407 ods. 2 Tr. por. – u osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody, robí rozhodnutie súvisiace s výkonom tohto trestu súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva. Ide tu o osobitnú úpravu miestnej príslušnosti. I keď sa vzťahuje na osoby, ktoré sú v čase rozhodovania súdu aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody, existujú z nej výnimky. Takou

je zaužívaná súdna prax (pozri na rozhodnutie R 2/1984) – na rozhodnutie o podmieničnom prepustení v prípade, keď odsúdený celú požadovanú časť uloženého trestu odňatia slobody vykonal započítaním väzby a v čase rozhodovania o podmieničnom prepustení je na slobode, je príslušný okresný súd, v obvode ktorého sa naposledy vykonávala väzba. Analógiou tohto rozhodnutia je započítanie výkonu trestu odňatia slobody vykonaného v predchádzajúcom rozhodnutí do novouloženého trestu odňatia slobody pri ukladaní súhrnného trestu (§ 45 ods. 2 Tr. zák.).

V konkrétnom posudzovanom prípade bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 5. decembra 2012, sp. zn. 1 T 74/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o vine a treste dňa 5. decembra 2012, M. G. odsúdený za zločin úverového podvodu podľa § 22 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody jeden rok so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 4. júla 2008, sp. zn. 1 T 75/2008, právoplatného 4. júla 2008, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody šesť mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pre konkrétny prípad teda platí, že do uloženého súhrnného trestu odňatia slobody rozsudkom zo dňa 5. decembra 2012, sp. zn. 1 T 74/2012, Okresného súdu Trenčín sa započíta výkon trestu odňatia slobody uloženého obvinenému rozsudkom zo dňa 4. júla 2008, sp. zn. 1 T 75/2008, Okresného súdu Rožňava. K takému započítaniu trestu nedošlo, pretože obvinený M. G. vo veci Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1 T 75/2008, trest odňatia slobody reálne nevykonával.

M. G. boli pred rozhodnutím Okresného súdu Trenčín vo veci 1 T 74/2012 uložené tresty trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava zo dňa 5. januára 2006, sp. zn. 3 T 211/2005 (právoplatným 21. januára 2006) – trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorého výkon mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu štyri roky s nariadením výkonu trestu 14. júna 2007, a trest odňatia slobody šesť mesiacov už citovaným rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 4. júla 2008, sp. zn. 1 T 75/2008. Pre účely výkonu trestu a počítania lehôt pre podmieničné prepustenie, boli dĺžky týchto trestov administratívne zlúčené (spočítané) a tak rozhodnutím z 3. marca 2010, sp. zn.

31 Pp 5/2010, právoplatným 3. marca 2010, Okresný súd Prešov prerušil výkon trestu odňatia slobody uloženého obvinenému M. G. práve uvedenými rozhodnutiami, a to do 3. marca 2011. Napriek uvedenému Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 25. októbra 2010, právoplatným 16. novembra 2010, v konaní 2 Pp 54/2010, obvineného M. G. z výkonu uvedených administratívne spočítaných trestov odňatia slobody podmieniene prepustil so skúšobnou dobou dva roky s probačným dohľadom. V čase tohto rozhodnutia mal ku dňu podmienienečného prepustenia M. G. vykonanú väčšiu časť dvojročného trestu odňatia slobody uloženého mu rozhodnutiami vo veci Okresného súdu Rožňava, 3 T 211/2005, nevykonával však žiadnu časť trestu odňatia slobody šesť mesiacov uloženého mu vo veci Okresného súdu Rožňava, 1 T 75/2008 (v uznesení 2 Pp 54/2010 z 25. decembra 2010 nesprávne uvedeného ako osem mesačného trestu odňatia slobody, uloženého mu dňa 9.6.2008). Uznesením Okresného súdu Prešov z 15. januára 2013, sp. zn. 2 Pp 54/2010, bolo rozhodnuté, že M. G. sa v skúšobnej dobe osvedčil (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29. januára 2013). To so sebou prináša dôsledok výkonu trestu dňom podmienienečného prepustenia, v konkrétnom prípade vo vzťahu k šesť mesačného trestu vo veci 1 T 75/2008 Okresného súdu Rožňava len fikcie, keďže reálne z výkonu trestu šesť mesiacov, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 4. júla 2008, sp. zn. 1 T 75/2008, nevykonával žiadnu časť. Fikcia nemôže byť reálnym výkonom trestu, a preto ani za už uvedených výnimočných okolností nemôže za vykonávanie trestu v zmysle § 407 ods. 2 Tr. por. byť považovaná. Obvinený teda vo veci 1 T 75/2008 Okresného súdu Rožňava, nevykonával ani časť trestu odňatia slobody, nebol v tejto veci ani vo väzbe a nevykonával ani časť trestu vo veci 1 T 74/2012 Okresného súdu Trenčín. Tu mu bol uznesením zo dňa 7. februára 2013 uložený (súhrnný) trest odňatia slobody jeden rok odložený do 15. júna 2013 (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12. marca 2013). Skutočnosť o ani čiastkovom nevykonaní trestu v uvedených veciach nie je prejudikovaním rozhodnutia súdov nižšieho stupňa o žiadosti obvineného M. G. o podmienienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ale je vymedzením nemožnosti aplikácie ustanovenia § 407 ods. 2 Tr. por. ako špeciálneho ustanovenia o tom, že rozhodnutie u osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody vykonáva súd, v obvode ktorého sa trest odňatia slobody vykonáva. Pre konkrétny prípad preto možno aplikovať len všeobecné ustanovenia o príslušnosti súdu vo vykonávaní konaní, a to § 406 ods. 2 Tr. por., z ktorého vyplýva, že súdom miestne príslušným na rozhodnutie o žiadosti obvineného M. G. o jeho podmienienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 5. decembra 2012, sp. zn. 1 T 74/2012, je práve Okresný súd Trenčín.

V spore o príslušnosť Okresný súd Trenčín aj Okresný súd Prešov použili analógiu zákona, keďže štvrtá časť Trestného poriadku upravujúca vykonávacie konanie nemá špeciálne ustanovenie na postúpenie veci medzi súdmi v tomto štádiu konania. Vzhľadom na to, že predmetom rozhodovania o vine a treste bol zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. so základnou sadzbou trestu odňatia slobody tri roky až desať rokov, čo znamená, že ide o vec senátnu, bolo dôvodné použitie analógie pre predbežné prejedanie obžaloby podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Tr. por., kde vo vzťahu k uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 3. apríla 2013, sp. zn. 8 Pp 37/2013, je prípustný opravný prostriedok – sťažnosť prokurátora a obvineného, ktorá sťažnosť má odkladný účinok. V tomto smere Okresný súd Trenčín porušil zákon, keď toto právo svojim rozhodnutím uvedeným procesným stranám odňal nesprávnym poučením o neprípustnosti sťažnosti. Naproti tomu správne v súlade so zákonom postupoval Okresný súd Prešov, keď vo svojom rozhodnutí za použitia analógie vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť a vec predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie sporu o príslušnosti. Nesprávne poučenie v citovanom rozhodnutí Okresného súdu Trenčín však vzhľadom na charakter rozhodovania sporu o príslušnosť nemalo vplyv na konečné rozhodnutie vo veci, ktoré sa pre konkrétny prípad opiera o nutnosť aplikácie ustanovenia § 406 ods. 2 Tr. por. a tým viedlo Najvyšší súd Slovenskej republiky k rozhodnutiu o príslušnosti Okresného súdu Trenčín na rozhodnutie o žiadosti odsúdeného M. G. o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. mája 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. René Štefánik

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková